

Geschiedenis van Simpelveld

Wil men de geschiedenis van een land, provincie, stad of dorp goed begrijpen dan moet men haar bezien in 't licht en in verband met het grote wereldgebeuren.

Bij het vertellen van onze geschiedenis zullen we dikwijls teruggrijpen naar de alg. geschiedenis om de onze te verklaren en te begrijpen.

Als we de historie van Simpelveld schrijven, moeten we vele eeuwen teruggaan. Het is niet gemakkelijk ons uitgangspunt te bepalen. In ieder geval was Simpelveld in 't begin van onze jaartelling reeds een voorname nederzetting der Romeinen.

De ligging van ons dorp was uitermate geschikt voor 't aanleggen van grote en goede wegen en de bodem bestond uit vruchtbare lössgrond. Zo waren de voorwaarden voor 'n nederzetting aanwezig.

De grote heer- of legerweg (door de Romeinen aangelegd) van Trier naar Keulen en vandaar naar Tongeren liep immers ook langs Aken en Maastricht. Simpelveld vormde tussen deze twee steden een natuurlijke rustplaats en lag niet ver van deze grote heerweg af. Dat Simpelveld 'n nederzetting moet geweest zijn is verder gebleken uit de oudheidkundige voorwerpen die onze bodem bevat en gedeeltelijk reeds prijs gegeven heeft. We zullen de vondsten die in de laatste jaren gedaan zijn hieronder laten volgen:

In 1930 was Dhr. Wierds afgravingen aan het maken voor 't bouwen van een huis aan de Stampstraat. Bij 't uitdiepen van 'n kelder stiet men opeens op 'n grote brok zandsteen. Nieuwsgierige mensen namen een kijkje, tenslotte kwam iemand op 't denkbeeld dat men misschien met een soort graf van oude datum te doen had. Dr. Beckers uit Beek, een deskundige op gebied van oudheidkunde (archeologie) werd gewaarschuwd en kwam direct. De vondst leek hem zo belangrijk, dat hij dadelijk 't „Rijksmu-

seum van oudheden te Leiden" bericht stuurde. Professor Holwerda, de directeur van 't museum kwam in hoogst eigen persoon met verschillende assistenten naar Simpelveld. Heel voorzichtig werd de opgraving voltooid. Een sarkofaag (grafzerk), een unicum op dit gebied was 't resultaat.

Hieronder volgt de beschrijving er van volgens Dr. Braat, een der voornaamste medewerkers van Professor Holwerda.

De grafzerk of sarkofaag, die nu de ereplaats inneemt in 't Rijksmuseum te Leiden (nl. vlak bij de ingang) heeft de afmetingen van 'n normale grafzerk waar men een lijk languit kan inleggen. Zij heeft echter gediend voor de bijzetting van de as van de dode. Bij de Romeinen werden de doden verbrand. Gewoon begraven is eerst onder invloed van 't Christendom in zwang gekomen. De Romeinen waren toen nog grotendeels heidenen. Resten van verbrande beenderen waren nog in 't graf aanwezig.

Bovendien verschillende mooie en kostbare graf-giften, zoals een gouden halsketting, een gladde gouden ring, een 12-vlakkige gouden ring met opschrift „Junio mei" en een prachtig bewerkte oorbel, verder nog een rond zilveren spiegeltje en nog vele andere voorwerpen. De kist heeft meer kostbaarheden bevat. In de bovensteen was 'n groot gat aanwezig, dat allerwaarschijnlijkst door dieven gemaakt was met het doel 't graf te plunderen. Dit zal niet lang nadat de bijzetting heeft plaats gehad gebeurd zijn.

Van dit soort graven zijn er meer gevonden, maar 't merkwaardige van deze sarkofaag is, dat de binnenzijden ervan met reliëfs (afbeeldingen) versierd zijn en niet de buitenkant. Misschien was het doel van deze versiering, dat na de bijzetting, niemand haar meer zou kunnen zien.

H.v.W.

(wordt vervolgd)